

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра загальної економічної теорії та економічної політики

Допущено до захисту
Завідувач кафедри

д.е.н., проф. М.О.Уперенко
“ _____ ” _____ 2016 р.

ДИПЛОМНА РОБОТА
на здобуття освітньо-кваліфікаційного
рівня магістра

зі спеціальності 8.050101 «Економічна теорія»

на тему:

**ОСНОВНИЙ КАПІТАЛ ЯК МАТЕРІАЛЬНА ОСНОВА НАУКОВО-
ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ В УМОВАХ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ ТА НОВОЇ
ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ**

Виконавець:
студентка ФЕУП Івасик І.І.

Науковий керівник
д.е.н., проф. Жданова Л.Л.

Одеса, 2016

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3-6
РОЗДІЛ 1.ЗВ'ЯЗОК ТА ВІДМІННОСТІ ПРОЦЕСІВ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ ТА НОВОЇ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ.....	7-37
1.1.Сутність процесу індустріалізації. поняття процесів індустріалізації та нової індустріалізації.....	7-10
1.2.Порівняння процесів індустріалізації та нової індустріалізації.....	10-14
1.3.Генезис теорій, їх попередники та засновники.....	14-35
Висновок до 1 розділу.....	36-37
РОЗДІЛ 2. ЕКОНОМІЧНА РОЛЬ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ У ЗДІЙСНЕННІ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ ТА НОВОЇ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ..	38-69
2.1. Еволюція поняття економічної категорії "основний капітал".....	38-60
2.2.Теорії індустріалізації	60-68
Висновок до 2 розділу.....	69
РОЗДІЛ 3.РОЗВИТОК ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ У ПРОЦЕСІ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ ТА НОВОЇ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ.....	70-96
3.1. Нова індустріалізація як модель економічного розвитку України,.....	70-80
3.2.Нова індустріалізація у розвинутих країнах та у країнах наздоганяючого типу розвитку.....	80-92
Висновок до 3 розділу.....	93-94
ВИСНОВКИ.....	95-99
Список використаної літератури.....	100-104

ВСТУП

Актуальність теми

Нове тисячоліття ознаменоване розгортанням нової хвилі промислової революції. Даному процесу властиве суттєве підвищення рівня та зміна характеру індустріалізації розвинутих країн та країн наздоганяючого типа розвитку. Як наслідок, даний процес викликав відродження інтересу дослідників до теоретичних проблем індустріального суспільства. Уявлення про трансформації економік розвинених країн у напрямку перетворення їх у постіндустріальні, інформаційні, сервісні і т. п. поступово змінилися ідеями про модифікацію і новий розквіт індустріального суспільства. Колись відсталі країни, які зробили ставку на розвиток промислового сектора, демонструють не тільки високі темпи економічного зростання, але й високі темпи економічного розвитку, нарощують свій науково-технічний потенціал, збільшують виробництво високотехнологічної, наукомісткої продукції.

Нагромадження капіталу у процесі індустріалізації супроводжувалося процесами його концентрації та централізації. В результаті на початковому етапі Другої промислової революції сформувалися великі фірми у галузевому розрізі. Така структура виробництва модифікує конкуренцію та гальмує темпи технічного оновлення та модернізації виробництва. Однак фірми такого типу залишаються наразі домінуючою частиною промислового сектору економіки України. З початком нового, XXI століття розгортається нова хвиля індустріалізації, яку називають Третьою промисловою революцією. Її найважливішою рисою вважається децентралізоване виробництво.

До умов, сприятливих для розвитку такого виробництва, належить перш за все система *laissez-faire*, тобто інституціональна система вільного підприємництва. Створення такої системи становиться пріоритетним напрямком розвитку вітчизняної економіки. Однак, на сьогодні відсутні теоретичні дослідження сутності та специфіки, характерних рис нагромадження капіталу в умовах сучасної індустріальної економіки.

Необхідність таких досліджень викликана потребою скоротити розрив у рівні розвитку вітчизняної економіки відносно економіки розвинутих країн. Актуальністю цієї проблеми для економічної теорії господарської практики обумовлено вибір теми, мети і завдань дипломної роботи.

Мета. На основі дослідження сутності, специфіки та теорій основного капіталу в процесі індустріалізації та нової індустріалізації обґрунтувати концептуальні підходи та практичні рекомендації щодо економічної політики держави, спрямованої на розвиток реального сектору вітчизняної економіки.

Досягнення поставленої мети обумовило необхідність вирішення таких завдань:

- проаналізувати поняття індустріалізації та нової індустріалізації, з'ясувати їх відмінності;
- розглянути основні підходи до дослідження категорії основний капітал як вітчизняних, так і зарубіжних авторів;
- проаналізувати інституціональні умови становлення та розвитку промислового капіталу;
- дослідити рушійні сили індустріалізації;
- дослідити зв'язок інновацій з індустріальним розвитком;
- дослідити зв'язок якісних характеристик факторів виробництва з розвитком промислового капіталу;
- дослідження реальної величини фонду нагромадження, його структури з погляду можливостей відродження індустріального сектора виробництва.
- провести зіставлення фонду нагромадження у структурі ВВП України, розвинутих країн та країн, що здійснили ривок в індустріальному розвитку.
- зробити висновки щодо можливостей індустріального відродження економіки України;
- обґрунтувати концептуальні підходи щодо створення сучасного індустріального сектора та практичні рекомендації щодо економічної політики, спрямованої на підтримку промислового капіталу та створення інституціональних умов для його розвитку.

Об'єктом дослідження є основний капітал як матеріальна основа науково-технічного прогресу в умовах індустріалізації та нової індустріалізації.

Предметом дослідження є закономірності основного капіталу в умовах індустріалізації та нової індустріалізації.

Інформаційну базу дослідження складають статистичні матеріали Державного комітету статистики України, звітні дані Міністерства фінансів України, Національного банку України, офіційні публікації Організації об'єднаних націй та інших міжнародних організацій. У дослідженні використовувались ресурси Інтернету. Ідеї нової індустріалізації розвинуто у працях А. Алексєєва, З. Антонова і В. Ліфшиця, В. Афанасьєва, А. Бабаєвої, О. Білоруса, Г. Вечканова, С. Губанова, П. Єщенка, В. Іноземцева, М. Леонтьєва, В. Логачьова і Д. Кочергіна, Жданової Л.Л., Шатненко К.О.. Питанням трактування сутності поняття «капітал» були присвячені праці таких мислителів, як Т. Манн, Ф. Кене, А. Сміт, Д. Рікардо, Ж.-Б. Сей, К. Маркс, Е. Бем-Баверк, В. Парето, А. Маршалл, Дж. Кейнс, П. Самуельсон, Й. Шумпетер та інші. Дослідженням теорії капіталу займалися й видатні економісти–лауреати Нобелівської премії – М. Алле, С. С. Кузнец, Ф. Модільяні та М. Міллер, Д. Стиглер, Р. Соллоу, Дж. Р. Хикс, Т. У. Шульц. Сучасні економічні дослідження таких вчених, як Л. О. Коваленко, Ф. Ф. Бутинець, І. Т. Балабанов, В. В. Селезньов, І. Й. Яремко доповнюють історичне бачення змісту поняття «капітал», спричиняють виникнення різних течій та позицій стосовно його розуміння.

Дипломна робота включає 3 розділи : В **І розділі «Зв'язок та відмінності процесів індустріалізації та нової індустріалізації»** аналізується поняття процесів індустріалізації та нової індустріалізації, порівнюються процеси індустріалізації та нової індустріалізації, розглянуто генезис теорій, їх попередників та засновників. В **ІІ розділі «Економічна роль основного капіталу у здійсненні індустріалізації та нової індустріалізації»** аналізується еволюція поняття економічної категорії "основний капітал", розглянуто теорії індустріалізації економічного розвитку. В **ІІІ розділі «Розвиток основного**

капіталу у процесі індустріалізації та нової індустріалізації» досліджуємо нову індустріалізацію як модель економічного розвитку України та нову індустріалізацію у розвинутих країнах та у країнах наздоганяючого типу розвитку.

Ключові слова: індустріалізація, основний капітал, ефективність використання основного капіталу, промисловий капітал, нова індустріалізація, „стійкий (сталий) розвиток”, реіндустріалізація, глобальний інноваційний індекс, нова індустріалізація.

Дипломна робота містить 104 сторінки ,список літератури з 47 найменувань.

Висновки

1. Певні проблеми розвитку, які вирішуються як у період Першої промислової революції, так і в період Другої, в умовах сучасної української економіки ще не вирішені. Вітчизняні великі виробники є, як правило, горизонтально інтегрованими об'єднаннями, тобто знаходяться на рівні, який був властивий початковому етапу Другої промислової революції.

2. Сектор фірм –новаторів технічного прогресу як серія особливих кластерів, для яких створена дослідницька інфраструктура та відповідне фінансування, також ще перебуває на початкових стадіях формування.

3. Інституціональні передумови Третьої промислової революції також ще не створюються. Проте виграють у конкурентній боротьбі ті виробники, економіки та країни, які встигають своєчасно підготуватися до майбутніх змін. Найважливішою частиною такої підготовки має бути знання того, як швидко поставити нові перспективні напрями розвитку науки і технологій на економічні рейки.

4. Становлення промислового капіталу обумовлене інституціональним середовищем, в якому здійснюються перетворення. Причому процес цей є двостороннім: інститути сприяють становленню промислового капіталу (або, навпаки, не сприяють), а з іншого боку – інститути змінюються під впливом потреб промислового капіталу, відкриваючи простір його розвитку.

5. Враховуючи те, що сектор економіки України, у якому діє промисловий капітал, був сформований у період індустріалізації радянського типу на основі неринкових інститутів, протилежних системі неперсоніфікованого обміну, головним шляхом підтримки промислового капіталу має бути створення системи неперсоніфікованого обміну, необхідного для політичної стабільності та для реалізації потенційних економічних вигод від застосування сучасної технології

6. Принципові інновації стають ефективними лише при розгортанні масового виробництва. Без потужної індустріальної бази цього зробити неможливо. Якщо в країні відсутня індустріальна база, як проривні, так і

поліпшуючі інновації виявляються самостійним товаром. Однак забезпечити високу якість такого товару у відриві від індустріальної бази вкрай складно, тому що саме вона, постійно вимагає свого вдосконалення. Поза зв'язку з виробництвом з'ясувати, що саме потребує вдосконалення, навряд чи можливо.

7. Наука, що веде до інноваційного розвитку, має бути поєднаною з виробництвом та потужною індустріальною базою. Саме індустрія дозволяє отримати максимальний ефект від новацій. Таким чином, промисловий капітал і його розвиток стимулює розвиток науки.

8. Доведено, що сучасна економіка розвинутих країн залишається індустріальною, де промисловий капітал є потужною соціальною силою, що визначає потреби у факторах виробництва – речовому і особистому. Рівень розвитку цих факторів має відповідати один одному. При цьому особистий фактор виробництва підпорядкований речовому факторові

9. Підвищення рівня людського капіталу без підвищення науково-технічного рівня речового капіталу стає надлишковим. Цей надлишок неможливо застосувати у виробництві. Звідси ситуацію, яка склалася в економіці України з рівнем освіти людського капіталу можна пояснити недостатнім розвитком саме речового капіталу.

10. Доведено, що створення та підтримка сучасного індустріального сектора передбачає, перш за все, удосконалення інститутів розвитку, які відкриють простір для економічного руху промислового капіталу. Разом з цим, необхідні цільові програми підтримки науково-технічного прогресу у галузях, де вітчизняні науковці та виробники мають пріоритет з метою створення на базі піонерних розробок експортоорієнтованого виробництва

11. Нова індустріалізація — це підтримка і модернізація базових галузей промисловості (металургія, видобувна галузь, енергетика, хімія і нафтохімія, а також машинобудування) і розвиток пріоритетних галузей (в першу чергу, агропромислового комплексу, виробництв з високою доданою вартістю, високотехнологічного машинобудування та інфраструктури). Її найважливішим елементом є реальна боротьба з корупцією та дерегуляція економіки. Необхідно

впустити в економіку свіжу кров — створити сприятливий інвестиційний клімат та забезпечити доступним кредитуванням.

12. Досягнення індустріального лідерства передбачає підтримку бізнесу, включаючи малі та середні підприємства. Особлива увага буде приділятися інвестування в дослідження та інновації в ключових промислових технологіях з урахуванням їх міждисциплінарності, такі як інформаційно-комунікаційні, нано- та біотехнології, нові матеріали, нові виробничі технології, космічна техніка.

Пропозиції по вдосконаленню теорії:

1. Ефективне використання абсолютних економічних переваг власного сільського господарства потребує виробництва для нього відповідної техніки. При цьому необхідно враховувати характер сучасного етапу індустріального розвитку, революційні зміни у техніці та технологіях. За таких умов створювати власне сільськогосподарське машинобудування необхідно лише як нову галузь промисловості, а не як галузь, яку відновлюють на базі залишків радянського сільськогосподарського машинобудування. Орієнтація такого виробництва не лише на потреби внутрішнього ринку, але й на потреби світового дозволила би економіці зробити індустріальний ривок.

2. Включаючись у конкуренцію на світовому ринку доцільно більше уваги приділяти виробництву переважно кінцевої продукції, продукції з максимальної часткою доданої вартості, уникаючи, або суттєво скорочуючи просування на світові ринки проміжного продукту, або продукту з невеликою часткою доданої вартості. Це означає, що при виборі галузей, які мають бути експортноорієнтованими необхідно робити ставку на найновітніші досягнення науково-технічного прогресу, розгортання масового виробництва перспективної продукції та прагнути бути на світовому ринку першим її виробником та експортером. Саме так будувалася політика експортноорієнтованого виробництва Південної Кореї, Тайваню, Японії, КНР. Зростання частки імпорту у ВВП ФРГ за останні 15 років свідчить про те, що і ця високорозвинута країна застосовує досвід економічної

політики експортноорієнтованих економік. Вдалим прикладом експортноорієнтованих економік може бути і Фінляндія, яка зробила ставку на виробництво телекомунікаційного устаткування, що потягнуло за собою ланцюжок взаємопов'язаних виробництв, які за короткий час дозволили підвищити рівень розвитку економіки, забезпечивши одночасно зростання добробуту населення.

3.Обираючи спеціалізацію в умовах Третьої промислової революції необхідно враховувати її спрямованість на виробництво, збалансоване з екологією. Точками зростання у перспективі дослідники вважають виробництво продуктів та технологій, які забезпечують енергозбереження, очищення води, повітря, ґрунту. Розробка нових джерел енергії, створення нових видів транспорту, систем комунікацій знаходяться у центрі уваги дослідників. Кооперація у цих галузях і може стати експортноорієнтованим виробництвом.

Практичні рекомендації:

1. Інвестиції в нові технології (екологічно чисті технології і автомобілі, біопаливо, мікро - та наноелектроніка, перспективні матеріали і промислові біотехнології). Передбачається, що ринок збуту цих технологій в довгостроковій перспективі буде зростати понад високими темпами.

2. Створення більш сприятливих умов функціонування внутрішнього європейського ринку товарів та праці .

3. Ставка на підприємницьку активність. Нам потрібні не десятки промислових гігантів, а десятки тисяч малих і середніх підприємств із середньою кількістю зайнятих 200-300 чоловік. Це дозволить диверсифікувати економіку, скоротивши її залежність від видобутку сировини, і знизити ступінь концентрації економіки, збільшивши частку малого і середнього бізнесу до 50-70%.

- 4.Фокус на секторах економіки, які будуть демонструвати стійке зростання на глобальному ринку в найближчі 20-30 років, присутність в яких критично для забезпечення конкурентоспроможності економіки в майбутньому.

5. Глибока інтеграція в міжнародну систему поділу праці - від активного пошуку нових знань і експертизи до побудови виробничих систем з перевагами ефективного глобального аутсорсингу.

6. Одночасно з експортом переважно в країни третього світу необхідно сконцентруватися на зміцненні позицій на розвинених ринках США, Європи та Азії, що володіють високим потенціалом платоспроможного попиту, що дозволить знизити кон'юнктурні ризики за рахунок розширення спектра продукції, що експортується і послуг, а також якості попиту.

7. Інвестиції не тільки і не стільки в «залізо», а переважно в компетенції - навички управління сучасними виробничими системами, а також ефективну взаємодію зі споживачами, постачальниками та інвесторами.

8. Не закритість, а інтенсивне залучення прямих інвестицій в створення нових підприємств, які забезпечать не тільки доступ до капіталу, а й необхідні компетенції.

9. Пріоритет тим секторам економіки, які формують попит на інновації та якісні, добре освічені та компетентні трудові ресурси.

Список використаної літератури:

- 1.Бляхман Л.С. Политико-экономическая сущность новой индустриализации. Новая индустриализация России. Теоретические и управленческие аспекты: Коллективная монография / под научн. ред. д.э.н. Н.Ф. Газизуллина. – СПб.: НПК «РОСТ», 2014. -5-8с.
- 2.Корнейчук Б. Теоретические и идеологические основы доктрины «новой индустриализации» // Вопросы экономики, 2014, №03. М.: Издательство НП «Редакция журнала «Вопросы экономики»», 2014. -141-149с.
- 3.Выход из кризиса: отказ от сырьевой модели, новая индустриализация/ Голубович А.Д., Идрисов А.Б., Иноземцев В.Л., Титов Б.Ю., Шпигель М.М.[Электронный ресурс] - Режим доступа :интернет-сайт : <http://www.twirpx.com/file/304922/>
- 4.Рязанов В. Время для новой индустриализации :перспективы России//Экономист.-2012-№9 - 3-33с.
- 5.Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования Белл Даниел. / [Электронный ресурс] - Режим доступа :интернет-сайт :<http://www.twirpx.com/file/682165/>
- 6.Жданова Л.Л. Промислова революція та індустріалізація: розвиток продуктивних сил та перетворення інститутів/Л.Л.Жданова//Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету.Серія:Економіка і менеджмент.-2015.-Випуск 11.-с.8-11
- 7.Фісун А.Японська модель розвитку економіки//Економіка України.-2009.-№9.-с.79-87
- 8.Чухно А. Постіндустріальна економіка:теорія і практика та їх значення для України / Чухно А. –К.: Логос, 2003. –631с.
- 9.Білецький С., Ярова Н. Перспектива постіндустріальної світової економіки/ С. Білецький, Н. Ярова // Стратегія розвитку України. –К.: НАУ, 2004. –№3-4. –С. 150-156.
10. Варич Ю. М. Визначальні чинники постіндустріального розвитку / Ю.М. Варич // Проблеми економіки. –2008. –№2. –С. 29-32

11. Антонова Н. Методолгічні засади дослідження інформаційної економіки/ Н. Антонова // Економіка України. –2005. –№7. –С. 58-64
- 12.Васильєва Н. Становлення економіки інформації та знань / Н. Васильєва // Економіст. –2002. –№4. –С. 62-65.
13. Геєць В. М. Економіка знань та її перспективи для України / В.М. Геєць. – К.: НАН України. Інститут економічного прогнозування, 2005. –168 с.
14. ГузарУ.Е. Економіка знань та її перспективи для України / У. Гузар // Регіональна економіка. –2009.№1. –С.27-35.
15. Колот А.М. Інноваційна праця та інтелектуальний капітал у системі факторів формування економіки знань / А. Колот // Україна: аспекти праці. – 2007. –№4. –С. 4-9.
- 16..Пескова Н.В. Про сутність економіки знань в умовах постіндустріалізації / Н.Пескова // Прометей. –2010. –№ 1. –С.33-36
17. Державний комітет статистики України. [Електронний ресурс]. –Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
18. Наукова та інноваційна діяльність в Україні у 2013. Статистичний збірник. –Київ: Державна служба статистики України, 2014. –289 с
- 19.Фомин Д. – Воспроизводство основного капитала в постсоветский период//Экономист -2016.-№6.- С.35-40.
- 20.Теоретичні підходи до трактування поняття капітал підприємства/ Грінченко В.О. [Електронний ресурс] - Режим доступу :інтернет-сайт : http://ej.kherson.ua/journal/economic_09/311.pdf
21. Погосов И.Накопление и потребление в условиях неоиндустриальной модернизации экономики / И. Погосов, Е. Соколовская // Экономист. — 2014. — №9. — С.41–54
- 22.Яремко І.Н.Управління капіталом підприємства:економічний і фінансовий інструментарій: [монографія]/І.Н.Яремко.-Львів:Каменярь,2006.-176с.
23. О.А. Кириллова . Основные этапы развития категории “основной капитал /Экономические науки 2011 //Экономика и управление- 2011-143-147с.

24. Теорії індустріального економічного розвитку/ І.В. Крапивний.- [Електронний ресурс] - Режим доступу :інтернет-сайт : <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/3500/1/4.1.pdf>
- 25.Жаліло Я.А.Конкурентоспроможність економіки України в умовах глобалізації/Я.А.Жаліло,Я.Б.Базилюк та ін.,за ред.Я.А.Жаліла-К.:НІСД,2005.- 388с.,
- 26.Стратегія економічного і соціального розвитку України «Шляхом європейської інтеграції» на 2004-2015 роки. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу :www.niss.gov.ua
- 27.Жданова Л. Л. Індустріальний ренесанс: перспективи економіки України / Л. Л. Жданова// Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки. – 2015. - Випуск 13. - Частина 3. - С. 9-13.
28. Жданова Л. Л. Воспроизводство и накопление капитала в условиях новой индустриализации / Л. Л. Жданова //Актуальні проблеми розвитку економічної теорії в контексті глобальних викликів: матеріали ІХ Міжнар. наук.-практ.конф. «Покританівські читання». – Одеса: ОНЕУ, 2013. – С.41–43.(0,15 д. а.)
29. Статистичний щорічник України за 2012 рік / За редакцією О.Г. Осауленка. – Київ : Державна служба статистики України, 2013. – 552 с
- 30.Статистичний щорічник України за 2013 рік / За редакцією О.Г. Осауленка. – Київ : Державна служба статистики України, 2014. – 534 с
- 31.United States Census [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.census.gov/compendia/statab/fed_reports.html.
32. Statistisches Bundesamt [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.destatis.de/EN/FactsFigures/Indicators/LongTermSeries/NationalAccounts/lrvgr02.html>.
33. National Bureau of Statistics China [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://data.stats.gov.cn/english/easyquery.htm?cn=C01>.
34. Китайське чудо” на світогосподарській арені: гіпотетичні і реальні шляхи й механізми здійснення та інтригуючі можливості їх адаптивного використання в

- Україні/ Андрійчук В.Г.- [Електронний ресурс]- Режим доступу:інтернет-сайт: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/uazt/2008_1.pdf,
35. Я. Бергер.Китайская модель развития// Мировая экономика и международные отношения. -2009.- № 9. -С. 73-81
36. Міністерство освіти і науки України [Електронний ресурс]-Режим доступу:інтернет-сайт: [https:// mon.gov.ua](https://mon.gov.ua)
37. Новая эра индустриализации в Украине: топ-10 заводов построенных за последний год [Електронний ресурс]-Режим доступу:інтернет-сайт: <http://hyser.com.ua/economics/novye-zavody-ukrainy-postroennye-za-poslednij-god-85498>
38. Жданова Л. Л. Нова індустріалізація у розвинутих країнах та у країнах наздоганяючого типу розвитку / Л. Л. Жданова // Соціально-економічні аспекти розвитку національної економіки в умовах перманентних кризових явищ / під ред. д.е.н., проф. О. О. Непочатенко. – Умань: Видавничо-поліграфічний центр «Візаві» (Видавець «Сочінський»), 2015. – С. 99-108
39. Жданова Л. Л. Імпортозаміщення та експортоорієнтація в умовах індустріалізації та нової індустріалізації / Л. Л. Жданова // Сучасна економічна теорія в умовах глобалізаційних викликів: матеріали І всеукраїнської науково-практичної конференції – Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2016. – С. 21-23
- 40.Иноземцев В. Воссоздание индустриального мира. Контуры нового глобального устройства/ В. Иноземцев //Россия в глобальной политике. – 2011. – №6, том 9. – С. 85-98; Иноземцев В. Будущее России – в новой индустриализации/ В. Иноземцев// Экономист. – 2010. – №11. – С. 3-15.
- 41.А.Татаркин.,Е.Андреев.Перспективы неоиндустриального развития России в условиях текущих сдвигов.// Экономист.-2015-10-22с.
- 42.Татаркин А., Романова О. О возможностях и механизме неоиндустриализации старопромышленных регионов//Экономист.-2013.-№1-41-52с.
- 43.Амосов, А. До дискусії про нову індустріалізацію/А. Амосов//Економіст.-2009- № 6-21-26с.

44. Новая индустриализация: тенденции и перспективы/ Семёнова Е.А. [Электронный ресурс]- Режим доступа: интернет-сайт: http://riss.ru/images/pdf/journal/2015/5/12_.pdf
45. Нова Рамкова програма наукових досліджень та інновацій 2014-2020/ Мазуріна О. А. [Електронний ресурс] - Центр міжнародних програм і європейського співробітництва - Режим доступу : інтернет-сайт: http://www.bsaa.edu.ru/science /gorizont2020/mazurina_8rp_gorizont_2020.pdf
46. Лебедев В.С чего начать новую индустриализацию // Эксперт. — 2013. — №12 (25 марта). — С.38–48.
47. Леонтьев М.В. Алгоритм новой индустриализации // Философия хозяйства. — 2013. — №1. — С.277–282.